

Till Logen No 431 Samuel Perman

Vid logens möte den 7de Maj erhöillo undertecknade i uppdrag att företaga undersökning med för brott mot artikel II underordnad loges konstitution anklagade Birger Dillner och få häröfver afgifva följande rapport.

Att inställa sig för komiterade och der svara för hvad som lagts honom till last blef Dillner lagligen kallad till Logelokalen Söndagen den 14 maj kl 11. då till samma tid och ställe kallats som vittnen, Magnus Björkman medlem af Samuel Perman och Algot Persson medlem af logen Hornsberg.

Då B. Dillner ej infann sig och ej heller underrättat om förhinder, fingo vittnena inträda. Först inkallades Algot Persson och aflade sitt vittnesmål sedan Magnus Björkman (vittnesmålen se bilaga 1) båda samstämmt bestyrkande den anklagandes brottslighet.

De afgifna vittnesmålen upplästes från protokollet för vittnena och erkändes såsom korrekt uppfattade och införda

Som af vittnesmålen med all tydlighet framgår att Dillner verkligen gjort sig skyldig till det brott han blifvit anklagad för men genom sitt uteblifvande från förhöret dock ej erkänt detsamma, får komiterade föreslå det Dillner kallas, att inför logen vid dess nästa möte, svara för hvad som lagdts honom till last.

Östersund den 14 Maj 1905

A. F. Forsell
Andersson

Bilaga 1.

Algot Persson berättar att han Söndagen den 30 April klockan omkring 11 på aftonen ute på Frösön sammanträffat med Birger Dillner jemte flere andra ungdomar från staden då de varit på väg hem från valborgsmesselden och då sett Dillner uppträda berusad till den grad att han

behöfde kamraternas stöd, och vid ett tillfälle yttrat att de "ej behöfde skockas omkring honom de hade väl sett en full förr."

Magnus Björkman som förutnämnde afton varit i sällskap med Persson, berättade att han söndagen den 30 April omkring elfvatiden på kvällen sammanträffat med Birger Dillner jemte en hel del andra unga män från staden. De voro då på vägen nedanför villan der Länsagronom Sylvan bor. Dillner var då af starka drycker öfverlastad till den grad att han behöfde andras hjälp för hemfärden och äfven hörde Dillners förut angifna yttrande, att de ej behöfde skockas omkring honom, samt sett den anklagades krägas.

Då det vid ett tillfälle bland skaran ropades högt att Birger Dillner var full denne då yttrade att de skulle vara tysta och ej ropa det så högt.